

Áhítat – 2020. 11. 23.

Odamentek hozzá János tanítványai és megkérdezték: „Miért van az, hogy mi és a farizeusok sokat böjtölünk, a te tanítványaid ellenben nem böjtölnek?” Jézus így felelt: „Hát búsulhat a násznép, míg vele a vőlegény? Eljön a nap, amikor elviszik a vőlegényt, akkor majd böjtölnek. Senki sem tesz ócska ruhára új szövetből foltot, mert a folt továbbszakítja a ruhát, s a szakadás még nagyobb lesz. Újbort sem töltenek régi tömlőkbe. De ha mégis, kiszakadnak a tömlők, a bor kiömlik, s a tömlők tönkremennek. Az újbort új tömlőbe öntik, így ez is, az is megmarad.” (Máté 9:14-17)

Keresztelő János halála után a tanítványai elkülönült vallásosságban éltek. A farizeusokkal együtt próbálták kínosan betartani a mózesi törvényeket, hogy ezzel „tisztán” várják a Messiást. Velük együtt botránkoztak meg Jézuson és a tanítványain, amiért azok nem tartották a szigorú böjtöt. Példaképük a farizeus volt, aki a templomban szinből és hosszan így imádkozott: „Isten, hálát adok neked, hogy nem vagyok olyan, mint a többi ember, rabló, gonosz, parázna, vagy mint ez a vámszedő is. Böjtölök kétszer egy héten...” – és sorolta a többi vallásos teljesítményeit. A böjtjük pedig csak gyászos, komor arccal volt „hiteles.” (Lukács 18:9-14)

Jézus válaszából a Vele elérkezett új világrend friss levegője árad. Bárcsak láthatnánk a válaszáskor a szelíd, nyílt tekintető, örömteli, sugárzó Krisztus-arcot, amint ezt mondja nekik: „Hát búsulhat a násznép, míg vele a vőlegény? A messiási korszakot az Ószövetség több helyen *lakodalomnak* nevezi, ahol Jézus a *Vőlegény*, a násznép pedig a tanítványai. És most az Isten Országá Jézus Krisztusban elérkezett. Ez olyan kimondhatatlan öröm, amelyet csak ujjongva és örvendezve lehet felismerni. Majd eljön az ideje a böjtnek és a gyásznak is – és itt célzást tesz Jézus szenvedéseire és halálára. A merőben más életrendet két képpel is illusztrálja Jézus: a *folttal* és a *tömlővel*. A régi mindenestül rossz, merőben új kell. Bizonyos helyzetekben így mondhatnánk: a *reform* nem elég – *forradalom* kell! Az avult ruhára kár az új folt, a régi, összeszáradt tömlő az újbort nem tartja meg. Az új tartalomhoz új életformák kellenek! És ezzel megérkeztünk a jézusi tanítás lényegéhez.

Az Újszövetség tele van örömmel. Jézus istenfiúi mivoltának felismerése nyomán a szívek mindig *örömmre* gyúlnak. Az angyalok *nagy örömet* hirdettek a pásztoroknak a betlehemi éjszakában. (Lukács 2:10) Amikor a napkeleti bölcsek, meglátták a csillagot, *igen nagy volt az örömük*. (Máté 2,10) Az asszonyok a feltámadáskor félelemmel és *nagy örömmel* távoztak el a sírtól. (Máté 28:8) Az emmausi tanítványok, miután felismerték Jézust, *nagy örömmel* tértek vissza Jeruzsálembe (Lukács 24:52) A Jézusban megjelent új életre nem lehet évezredes, reflexszerű, komor vallásos beidegződésekkel válaszolni, hanem hálás örömmel, lám még a nagypénteki sírtól távozóban is. Főleg akkor! Nem azzal az egyes kegyességi áramlatokban ma oly divatos, sapkadobáló „szent” hejehujával, hanem azzal a bánatainkon is átsugárzó, mély, krisztusi örömmel, amely nem csupán múló hangulat, hanem bizonyosság, mennyei öröm, akkor is, ha éppen könnyezünk. Ennek híján: marad a vallásos viselkedési formaságokra építő szembenállás: „*mi és a farizeusok – a te tanítványaid ellenben...*” Itt az ideje, hogy egyetlen, közös, boldog, nagy hálaénekre gyűljön az egész „*Náznép*” a „*Vőlegény*” körül!

Imádkozzunk győzelmes húsvéti énekünkkel:

1. *Felvirradt áldott, szép napunk, Ma teljes szívvel vigadunk,
Ma győz a Krisztus, és ha int, Rab lesz sok ellensége mind.
Halléluja!*

2. *Az ősi kígyót, bünt, halált, Kint, poklot, szenvedés jáját
Legyőzte Jézus, Mesterünk, Ki most feltámadott nekünk.
Halléluja!*

3. *Az élet győz, a mord halál A prédát visszaadta már,
Nagy úrságának vége lett, Krisztus hozott új életet.
Halléluja!*

4. *A nap s a föld s minden, mi él, Ma bút örömmel felcserél,
Mert a világnak zsarnoka Nem kelhet többé fel soha.
Halléluja!*

5. *Mi is éljünk vigadva hát, Daloljunk szép halléluját,
Hadd zengje Krisztust énekünk, Ki sírból feltámadt nekünk!
Halléluja!*